

Den socialdemokratiske gruppe har stor sympati for ideer, der kan hjælpe kommuner og amter i deres muligheder for reelt at kunne give nogle tilbud, som de hjemløse ser sig i stand til at modtage, også når det gælder noget så nødvendigt og basalt som tag over hovedet.

De hjemløse er ikke en homogen gruppe, der kan hjælpes på samme måde eller i større fællesskaber. Kunne de det, var der næppe så mange mennesker, der sov på gader og andre steder.

I forslaget nævnes tre ideer til akut hjælp: Genåbning af herbergpladser, barakbyer ved genbrug af pavilloner fra flygtningecentre, hotelskib. Jeg ved ikke, om alle tre forslag er velegnede for de hjemløse eller de mennesker, der sover på gaden. Det savner vi en debat med dem selv om. For kan de klare at bo eller sove så tæt som på et hotelskib?

Hvor i givet fald kan der i centrum af byerne findes friarealer til barakbyer? Måske kan der findes plads nok til en enkelt skurvogn, men igen: er det noget, der reelt giver andre muligheder end dem, kommunerne, kirker m.fl. har stillet til rådighed her i vinter?

Et lige så løst forslag kunne være, at vi beder beredskabet om at opstille telte og folkekøkkener. Men det ville også kun være en lille lappeløsning. Måske ville det endda mest af alt alene vise vores gode vilje, så vi har noget at prale med, men ikke være et reelt anvendeligt tilbud til de hjemløse og ligestillede.

De har derimod brug for, at vi sammen med dem finder ud af, hvem af dem der kan støttes til ikke at leve så kaotisk, som de gør i dag, så vi kan støtte nogle, forhåbentlig mange, til at komme tilbage til et roligt og trygt liv.

Enkelte vil dog nok fortsat have behov for en levevis, der ikke findes i etablerede boformer, men det er næppe boformer, som vi alene kan kreere herinde på Christiansborg.

Derfor er det en rigtig beslutning, at regeringen nu beder amter og kommuner om en plan for hvert område for, hvordan de hver især kan tilvejebringe både midlertidige og varige botilbud.

Regeringen er opmærksom på, at en landsdækkende plan skal have en fornøden finansiering, hvorfor regeringen vil drøfte planens finansiering med amter og kommuner.

Den socialdemokratiske gruppe ser frem til, at amter og kommuner aktivt bidrager til en ny vifte af muligheder og løsninger. Men det skal være løsninger, der bygger på de hjemløses og

ligestilledes betingelser og forudsætninger, ellers bliver det en tom plan på et stykke papir.

Vi kan herindefra give politisk opbakning, ja, også gerne politisk pres, så amter og kommuner løfter deres ansvar på en endnu mere nuanceret måde end i dag.

Der er flotte og funktionsdygtige initiativer og løsninger rundt om i landet. Måske kan de kopieres til andre steder. Måske skal der laves nye løsninger, lokale løsninger, fordi de mennesker, der her er i nød, er meget individuelle i deres hjælpebehov.

Flere nye muligheder koster flere penge. Derfor er der f.eks. også afsat 30 mio. kr. i Boligministeriet til udvikling af nye boformer. Der er også andre puljemidler og midlertidige bevilninger.

Ved regeringens initiativ er det politiske pres øget på amter og kommuner, men det sker i en ånd af samarbejde.

Vores gruppe ser frem til nogle konkrete resultater, resultater, der ikke alene handler om tag over hovedet, men resultater, der også løser nogle af de problemer, der gør, at folk sover på gaden.

Modeller til disse løsninger skal som nævnt udvikles sammen med de lokale hjemløse, så de reelt får et for dem brugbart alternativ til det liv, de har i dag.

Men vi kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, idet vi ikke finder, at det løser nogen af de årsager og problemer, der fører til det at blive hjemløs.

Tove Fergo (V):

Venstre hilser denne lejlighed velkommen til at få sat de hjemløses forhold på dagsordenen. Vi er ikke i tvivl om, at der er alt for mange, der er hjemløse i det danske samfund. Når det så er sagt, er det også vigtigt at gøre sig klart, hvad årsagen er til det.

En stor gruppe af de formodentlig ca. 8.500 hjemløse, der er, er sindslidende og misbrugere, og de sindslidende har brug for de rette bo- og behandlingstilbud, og misbrugerne har brug for at få en behandling for deres misbrug.

Vi må forlange, at der er en koordineret indsats fra amternes og kommunernes side over for de sindslidende, så de ikke, når de udskrives fra sygehuset, får lov til at passe sig selv og på den måde måske mister deres bolig, fordi de ikke tør være i den, ikke kan være i den.

Og ligeledes må vi forlange at misbrugere, der er motiveret for at gå i behandling, så også